

דניאל. פרק ט'.

א. בשנת אמת לדרישת בָּנָא-חַשּׁוֹרֹשׁ מִזְרָע מְדִי אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ עַל מְלֹכֹת כָּשָׁדים:

ב. בשנת אמת למלך אני דניאל בינותי בספרים מספר השנים אשר היה דבר יהו אל-ירמיה הנביה למלאות לחרבות ירושלים שבעים שנה:

ג. ואתנה את-פני אל-אדני האלוהים לבקש תפלה ותחנווגים בaczom וشك ואפר:

ד. ואתפללה ליהוה אלהי ואתודה ואמרלה אבא אדני האל הגדול והונרא שומר הברית ווחףד לאחביו ולשמרי מצותיו:

ה. חטינו ועינו הרשענו (כתב והרשענו) ומרדנו וסור ממזוחית וממשפטיך:

ו. ולא שמענו אל-עבדיך הנבאים אשר דברו בשם אל-מלךינו שרינו ואבתינו ואל כל-עם הארץ:

ז. אף אדני האדקה לנו בשית הפנים כיום זהה לאיש יהודה ולישבי ירושלים ולכל-ישראל פקרבים והרחקים בכל-הארצאות אשר הדחתם שם במעלם אשר מעלו-בה:

ח. יהוה לנו בשית הפנים למלךינו לשרינו ולאבתינו אשר חטינו לך:

ט. לאדני אלהינו ברוחמים וסגולות כי מרדנו בך:

ו. ולא שמענו בך יהוה אלהינו לילכת בתורתינו אשר נתנו לפניו ביד עבדיך הנבאים:

יא. וכל-ישראל עברו את-תורתך ותור לבלי עמו שמו על להלך ותתק עליינו אלה ושבעה אשר כתובות בתורת משה עבד-האלוהים כי חטינו לך:

יב. ויקם את-דברו (כתב דבריו) אשר-דבר עליינו ועל שפטינו אשר שפטונו להביא עליינו רעה גדלה אשר לא-געשתה מחת כל-הশמים כאשר געשתה בירושלם:

יג. כאשר כתוב בתורת משה את כל-הרעות הزادות באה עליינו ולא-חולינו את-פני יהוה אלהינו לשוב מעוננו ולהשכיל באמתך:

יד. וישקד ירוה על-הרעיה ויביאה עליינו פידיך והו אל לנו על-כל-מעשינו אשר עשה ולא שמענו בקהל:

טו. ועתה | אדני אל לנו אשר הוציאת את-עםך מארץ מצרים ביד חזקה ומשלה שם קיים זהה חטאנו רשותנו:

טז. אדני ככל-צדקהך ישוב-נא אפר וחמתך מעירך ירושלם הר-קדשך כי בחתנוינו ובוננות אבינו ירושלם ועומך לחרפה לכל-סיבתינו:

יז. ועתה | שמע אל לנו אל-תפלת עבדך ואל-תחנוינו והאר פניו על-מקדשך השם למן אדני:

יח. היטה אלני | אזניך ושמע פקח (כתיב פקחה) עיניך וראה שטמתיינו והעיר אשר נקרא שמה עליך כי | לא על-צדקהינו אנחנו מפליים תחנוינו לפניו כי על-רחמייך הרביים:

יט. אדני | שמעה אדני | סלה אדני הקשيبة ועשה אל-תאוחר למענו אלני כי-שמע נקרא על-עירך ועל-עמך:

כ. ועוד אני מדבר ומתפלל ומתוודה חטאתי וחותמת עמי ישראל ומפיל תחנותי לפני יהו אלני על הר-קדש אלני:

כא. ועוד אני מדבר בתפלה ובאייש גבריאל אשר ראיתי ב חזון בתחילה מעף ביעף נגע אליו כתעת מנוחת-ערב:

כב. עגן וידבר עמי ויאמר דניאל עתה יצאתי להשכילך בינה:

כג. בתחילה תחנוינו יצא דבר ואני באת לחייב כי חמודות אמה ובין דבר וגן בפראה:

כד. שבעים שבעים נחתה על-עמך | ועל-עיר קדשך לכלא הפשע ולהם (כתיב ולחתם) חטאות ולכפר עון ולגביה אדק עלםים ולחתם חזון ונביה ולמשת קדש קדשים:

כה. ותדע ותשלל מז-מצא דבר להשיב ולגנות ירושלים עד-משים נגיד שבעים שבעה
ושבעים ששים ושנים תשוב ונגונתיה רחוב וחוץ ובזק העתים:

כו. ואחרי השבעים ששים ושנים יכרת משים ואין לו והעיר ופקדש ישחית עם נגיד
הבא וקאו בשתף ועד קז מלחה נחרצת שמות:

כז. והגיבור ברית לרבים שבוע אמד וחציו השבע ישבי | זבח ומגמה ועל גנוף
ש��צים משם ועד-כליה נחרצת תפך על-שםם:

דניאל. פרק י"ב.

א. ובעת ההיא יעמוד מיכאל השר הגדול העמד על-בני עמל והיתה עת צלה אשר
לא-נהיתה מתקיות גו' עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמל כל-הנמצא כתוב בספר:

ב. ורבים מישני אדמת-עפר יקיצו אלה לחי עזם ואלה לחרפות לדראון עזם:

ג. ומשיכלים יזהרו כזhor הרקיע ומצידי קרייבים כפוכים לעזם ועד:

ד. ואתה דניאל סתם הבדים וחטים הופיע עד-עת קז ישפטו רביים ותרביה פדעת:

ה. וראיתי אני דניאל והנה שניים אחרים עמידים אמד הבה לשפט היאר ואמד הבה
לשפט היאר:

ו. ואמר לאיש לבוש הבדים אשר מפעל למיimi היאר עד-ממי קז הפלאות:

ז. ואשמע את-האיש | לבוש הבדים אשר מפעל למיimi היאר נירם ימינו ושמallow אל-
הشمמים ושבע בקי העולים כי למועד מועדים וחציו וככלות נפץ יד-עם-קדש תכלינה
כל-אליה:

ח. ואני שמעתי ולא אבין ואמרה אדני מה אחרית אלה:

ט. ויאמר לה דניאל כי-סתמים וחטים הבדים עד-עת קז:

י. יתבררו ויתלבנו ויארפו רביים והרשיעו רשיים ולא יבינו כל-רשאים ומשיכלים
יבינו:

יא. ומעטת הופר הפתميد ולחתת שקווז שמים ימים אלף מאותים ותשעים:

יב. אשרי המחכה ויגיע לימי אלף שלוש מאות ושלשים וחמשה:

יג. ואתבה לך לנצח ותנווה ותעמד לארליך לנצח בימי:

Daniel. Chapter 9.

1. In the first year of Darius, the son of Ahasuerus of the seed of Media, who was crowned over the kingdom of the Chaldeans.
2. In the first year of his reign, I, Daniel, contemplated the calculations, the number of the years that the word of the Lord had come to Jeremiah the prophet, since the destruction of Jerusalem seventy years.
3. And I turned my face to the Lord God to beg with prayer and supplications, with fasting and sackcloth and ashes.
4. And I prayed to the Lord my God, and I confessed, and I said, "Please, O Lord, O great and awesome God, Who keeps the covenant and the loving-kindness to those who love Him and keep His commandments.
5. We have sinned and have dealt iniquitously; we have dealt wickedly and have rebelled, turning away from Your commandments and from Your ordinances.
6. And we have not obeyed Your servants, the prophets, who spoke in Your name to our kings, our princes, and our forefathers, and to all the people of the land.
7. To You, O Lord, is the righteousness, and to us is the shamefacedness as of this day, to the people of Judah, to the inhabitants of Jerusalem, and to all Israel

both near and far, in all the lands to which you have driven them for the treachery that they have perpetrated toward You.

8. O Lord, to us is shamefacedness, to our kings, to our princes, and to our forefathers, who sinned against You.

9. To the Lord our God are the mercies and the pardons, for we have rebelled against Him.

10. And we have not hearkened to the voice of the Lord our God, to follow His teachings, which He placed before us by the hand of His servants, the prophets.

11. And all Israel have transgressed Your teaching, turning away, not heeding Your voice, and the curse and the oath, which are written in the Law of Moses, the servant of God, have befallen us, for we have sinned against Him.

12. And He has confirmed His word, which He spoke about us and about our judges who judged us, to bring upon us a great evil, which was not done under all the heavens, as was done in Jerusalem.

13. As is written in the Law of Moses, all this evil has come upon us, and we did not entreat the countenance of the Lord our God to repent of our iniquities and to contemplate Your truth.

14. And the Lord hastened with the evil and brought it upon us, for the Lord our God is righteous with all His deeds which He performs, and we did not hearken to His voice.

15. And now, O Lord our God, Who took Your people out of the land of Egypt with a strong hand, and You have made for Yourself a Name as of this day; we have sinned, we have dealt wickedly.

16. O Lord, according to all Your righteousness, may Your wrath and Your anger return now from Your city, Jerusalem, the mount of Your Sanctuary, for because of our sins and because of the iniquities of our forefathers, Jerusalem and Your people have become a mockery to all those surrounding us.

17. And now, hearken, O Lord our God, to Your servant's prayer and to his supplications, and cause Your face to shine upon Your desolate Sanctuary, for the sake of the Lord.

18. O Lord, incline Your ear and hearken, open Your eyes and see our desolations and the city upon which Your name is called, because not for our righteousness do we cast our supplications before You, but for Your great mercies.

19. O Lord, hear; O Lord, forgive; O Lord, hearken and do, do not delay; for Your sake, my God, for Your Name is called upon Your city and upon Your people."

20. Now I was still speaking and praying and confessing my sin and the sin of my people Israel and casting my supplication before the Lord my God about the mount of the Sanctuary of my God.

21. While I was still speaking in prayer, the man Gabriel, whom I saw in the vision at first, approached me in swift flight about the time of the evening offering.

22. And he enabled me to understand, and he spoke with me, and he said, "Daniel, now I have come forth to make you skillful in understanding.

23. In the beginning of your supplications, a word came forth, and I have come to tell it, for you have desirable qualities; now contemplate the word and understand the vision.

24. Seventy weeks [of years] have been decreed upon your people and upon the city of your Sanctuary to terminate the transgression and to end sin, and to expiate iniquity, and to bring eternal righteousness, and to seal up vision and prophet, and to anoint the Holy of Holies.

25. And you shall know and understand that from the emergence of the word to restore and to rebuild Jerusalem until [the] anointed king [shall be] seven weeks, and [for] sixty-two weeks it will return and be built street and moat, but in troubled times.

26. And after the sixty-two weeks, [the] anointed one will be cut off, and he will be no more, and the people of the coming monarch will destroy the city and the Sanctuary, and his end will come about by inundation, and until the end of the war, it will be cut off into desolation.

27. And he will strengthen a covenant for the princes for one week, and half the week he will abolish sacrifice and meal-offering, and on high, among abominations, will be the dumb one, and until destruction and extermination befall the dumb one.

Daniel. Chapter 12.

1. Now at that time, Michael, the great prince, who stands over the children of your people, will be silent, and it will be a time of distress that never was since a nation existed until that time, and at that time, your people will escape, everyone who is found inscribed in the book.

2. And many who sleep in the dust of the earth will awaken-these for eternal life, and those for disgrace, for eternal abhorrence.
3. And the wise will shine like the brightness of the sky, and those who bring the multitudes to righteousness like the stars forever and ever.
4. And you, Daniel, close up the words and seal the book until the time of the end; many will run to and fro, and the knowledge will increase.
5. And I, Daniel, saw, and behold two others were standing, one on this side of the river bank, and one on that side of the riverbank.
6. And he said to the man clad in linen, who was above the waters of the river, "How long will it be until the secret end?"
7. And I heard the man clad in linen, who was above the waters of the river, and he raised his right hand and his left hand to the heavens, and he swore by the Life of the world, that in the time of [two] times and a half, and when they have ended shattering the strength of the holy people, all these will end.
8. And I heard, but I did not understand, and I said, "My lord, what is the end of these?"
9. And he said, "Go, Daniel, for the words are closed up and sealed until the time of the end".
10. They will be clarified and whitened, and many will be purified, and the wicked will pervert [them], and all the wicked will not understand, but the wise will understand.
11. And from the time the daily sacrifice was removed and the silent abomination placed, is one thousand, two hundred, and ninety.

12. Fortunate is he who waits and reaches days of one thousand, three hundred, and thirty-five.
13. And you, go to the end, and you will rest and rise to your lot at the end of the days."